

mål stiller vi os selv, og svaret på det vil have stor betydning for vores stillingtagen til lovfor-slaget.

I dag er der ca. 120.000 efterlønsmodtagere. Forøges det antal som følge af de mere gunstige økonomiske vilkår med bare f.eks. 5-7 pct., altså 6.000-8.000 efterlønsmodtagere, vil det belaste statens finanser med over 1 mia. kr. årligt. Alene af den grund er tilbagetrækningsspørgsmålet centralt, men det er det også af andre grunde. Vi oplever jo i øjeblikket meget glædeligt en stigende beskæftigelse, og selv om der naturligvis er en stor arbejdsreserve i den alt for lange arbejds-løsheds-skø, kan vi meget vel meget hurtigt komme i situationer med flaskehalsproblemer. Det er et arbejdsmarkedspolitisk problem, som selvfølgelig hænger sammen med hele diskussionen om, hvor høj strukturarbejds-løsheden er, men det er da også en diskussion, der hænger sammen med spørgsmålet om befolkningens sammensætning og pensionsalder.

Vi vil jo i de kommende år opleve, hvordan den andel af befolkningen, der er i den arbejds-duelige alder, falder relativt, der bliver flere og flere, der skal forsørges, og færre og færre til at hente pengene hjem. Det er så i det perspektiv, vi stiller os selv spørgsmålet, om vi i en tid, hvor efterspørgslen efter arbejdskraft stiger, og hvor arbejdsstyrken, når man ser på den demografiske udvikling, reduceres over tid, skal skabe en yderligere motivation til tidlig tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet. Det vil vi ikke være særlig tilbøjelige til.

Venstre kan derfor ikke umiddelbart give sin tilslutning til forslaget; vi er stærkt reserveret.

Pia Christmas-Møller (KF):

Forslaget går ud på at give alle 60-årige lønmodtagere, der har forladt arbejdsmarkedet, mulighed for at få udbetalt deres ATP. Det er både tiltalende og noget overraskende, at netop SF vil give folk mere valgfrihed og råderet. Det er jo to principper, som vi i Det Konservative Folkeparti lægger utrolig stor vægt på.

Det er derfor ikke nogen tilfældighed, at det netop er os, der i en årrække har kæmpet for at give folk råderet over deres penge i Lønmodtagernes Dyrtidsfond. For et par år siden lykkedes det os at komme igennem med en frigivelse for de 60-årige.

Siden har vi søgt at komme endnu længere, men vi er foreløbig blevet standset af en massiv socialdemokratisk betønmur. Den mur vil vi fortsat banke løs på, og det lige til der går hul.

Men hvor er SF henne i den kamp? Hvor er SF's ønsker om råderet og valgfrihed henne i den sag?

Som nogle vil huske, blev LD stiftet som en pengetank, der skulle tage vare på lønmodtagernes dyrtidsportioner til bedre tider, fordi skiftende socialdemokratiske regeringer i 1970'erne ikke mente, at der var råd til at udbetale dem. ATP har derimod en helt anden baggrund og blev stiftet med et helt andet formål. Formålet var at sikre folk et supplement til folkepensionen i form af livsvarige, løbende udbetalinger fra folkepensionsalderen.

Vi har i den konservative gruppe overvejet SF's forslag meget nøje og grundigt. Umiddelbart var ideen besnærende, men i takt med, at vi har fået sagen og forslagets konsekvenser bedre belyst, er vi blevet stærkt bekymrede for de langtrækkende konsekvenser.

Vi er faktisk nået til den konklusion, at de kortsigtede fordele for visse 60-årige slet ikke kan måle sig med de langsigtede problemer for folkepensionisterne. Vi er nået til den konklusion, at forslaget fører pensionsudviklingen i den forkerte retning på to afgørende punkter, nemlig når det drejer sig om at sikre fremtidige folkepensionister en anstændig pensionsdækning, og når det drejer sig om udviklingen i den generelle pensionsalder.

Hvordan nu det? Det sidste først. Det bliver med forslaget mere attraktivt at forlade arbejdsmarkedet som 60-årig for at gå på fuld efterløn. Det vil uvilkårligt ske på bekostning af interessen for en gradvis tilbagetrækning via f.eks. den nye delefterlønsordning, som vi fra konservativ side er meget glade for.

Jeg forstår, at det er en ikke uvæsentlig del af SF's formål at forbedre økonomien for folk på fuld efterløn. På det punkt har det vist sig, at forslaget ikke lever op til målet. Jeg har forstået, at SF er parat med et ændringsforslag, som skal sikre, at ATP'en ikke bliver modregnet i efterlønnen.

Det rejser jo så en stribe nye problemer. For hvad så med alle andre pensionsordninger? Hvorfor skal de ikke også undtages? Og hvad bliver så ikke konsekvenserne af en sådan model rent økonomisk og pensionspolitisk?

I dag har vi en generel folkepensionsalder på 67 år, men det er ikke noget særlig præcist udtryk for, hvornår folk rent faktisk går på pension. Den gennemsnitlige pensionsalder i Danmark er således 61 år. Man må spørge sig selv, om der virkelig er et stort behov for at gennem-